

deles hedder det i Lovforslagets § 5: „Den i Forordningen af 14de April 1754 § 6 fassatte Begrænsning af Commissionairens eller Mellemandens Recognition, og den for Overtrædelse af samme fassatte Strafbortfalder.“ Men det er ingen Forordning af 14de April 1754, hvorind det skal være Forordningen af 14de Mai 1754. Jeg antog, at det hidrørte fra en Feil ved Expeditionen af Lovforslaget, og i dette Tilfælde antog jeg, at der ikke kunde være noget til Hinder for, at en saadan Feil efter indbyrdes Conference mellem Formændene uden videre blev rettet. Jeg henvendte mig derfor til Formanden i det andet Thing, men ved den derefter anstillede Undersøgelse viste det sig, at den første Feil findes i det af Regjeringen forelagte Udkast, saaledes at dette med denne Feil er gaaet igjennem det andet Thing og affemt saaledes under de forskjellige Behandlinger af Sagen, hvad der ligeledes har været Tilfældet ved den Affstemning, som har fundet Sted her i Thinget. Hvad den anden Feil angaaer, hidrører den fra et Forslag, der blev gjort af Udvalget i det andet Thing; og Paragraphen er saaledes ogsaa der blevet affemt med den i samme værende Feil. Under disse Omstændigheder have Formændene antaget, at det vilde være nødvendigt, for at Feilene kunne blive rettede, at tilbagesende Lovforslaget til det andet Thing. Hertil ligger saaledes Grunden, hvorfor jeg har troet at maatte gjøre en Udsættelse, saa at Uendringsforslag ikke behøvede at indfordres til i Aften, for at give Medlemmerne af Landstinget Leilighed til at see disse Feil rettede ved Uendringsforslag til tredje Behandling. Jeg vil derfor bestemme Fristen for Uendringsforslags Indgivelse til Mandag Aften.

Vi gaae derefter over til Dagsordenen. Efter samme bliver at foretage Forslag til

Lov om Sogneforstanderskabernes og Amtsrådernes Sammensætning og Valg. Sagen er til tredje*) Behandling. Der er intet Uendringsforslag fremkommet. Jeg sætter derfor Sagen i sin Heelhed under Forhandling.

Dreyer: Naar det gjælder en Lov, imod hvis enkelte Bestemmelser man har Meget at indvende, men som man desuagtet er bestemt paa at tage imod, er det naturligt, at man kan ønske, forinden Sagen sluttet, at antyde sin Opfattelse af dette noget særegne Forhold. Jeg hører til dem, der saaledes ere misfornøiede med Meget i det foreliggende Lovforslag, men som dog gjerne tage imod en dermed overensstemmende Lov, og jeg skal med Hensyn hertil tillade mig en Udtalelse. Imedens jeg paa den ene Side blandt Andet misbilliger den Mangel paa consequent Gjennemførelse af det frie Valgprincip, som er tilstede i Forslaget, saa seer jeg paa den anden Side i dets Aerkjendelse af de hidtil Tilfældes Berettigelse, og dets Indrømmelse af det Ubesøiede i Communalrepræsentationernes Blanding med uvalgte Elementer et saa stort Gode, at jeg endog alene af Hensyn dertil kan lufte et Die for Manglerne. Jeg skal altsaa stemme for Forslaget, som det foreligger, og jeg gjør det med Glæde, idet jeg hilser denne Lov som et stort Fremskridt, og seer deri et Barstel om, at den yderligere og endelige Udvikling af de communale Forhold i Overensstemmelse med Grundloven, der endnu staaer tilbage, ikke herefter vil lade lange vente paa sig.

*) Første Behandling findes Sp. 656—676, 2den Behandling Sp. 747—764.